

Васіль МІХАЛІЦЫН:

«У НАС У МІНСКУ ЗАСТАЕЦЦА ЎСЯГО АДНА ЗАЛА»

Спорт з традыцыямі і праблемамі:

чым жыве беларуская спартыўная гімнастыка сёння

Айчынная спартыўная гімнастыка выхавала аднаго з найлепшых спартсменаў у гісторыі гэтага віду спорту: Віталь Шчэрба — адзіны гімнаст у свеце, якому ўдалося выйграць шэсць залатых алімпійскіх медалёў на адных Гульнях. Яго поспех падхапілі Іван Іванкоў, Дзмітрый Каспяровіч, Дзяніс Савяноў, а потым паўстала доўгае безмедалёнае зацішша. Сёння ад балельшчыкаў можна пачуць шквал крытыкі ў адрас кіраўніцтва, спартсменаў і трэнераў. Напярэдадні чэмпіянату Еўропы, які з 10 да 14 красавіка пройдзе ў польскім Шчэціне, мы сустрэліся з адным з прадстаўнікоў беларускай зборнай, прызёрам і пераможцам Кубка свету па спартыўнай гімнастыцы Васілём Міхаліцыным, каб абмеркаваць сітуацыю ў яго відзе спорту і пагаварыць аб надыходзячым турніры.

— **Васіль, першапачаткова хацелася б пацікавіцца вашым здароўем, бо чэмпіянат свету 2018 года і некаторыя этапы Кубка свету вы прапусцілі з-за траўмы калена.**

— Дзякуй, адчуваю сябе значна лепш, але, паколькі гэтая траўма ў мяне не першая і ўсё на тым жа калене, аднаўленне праходзіла даўжэй, чым звычайна. На жаль, зараз не магу сказаць, што гатовы на сто працэнтаў, усё ж для поўнага аднаўлення трэба больш часу. Шчыра скажу, думаў, што ўжо гатовы выступаць, але гэта аказалася не так. Ацаніць сябе збоку складана, думаю, сёння я гатовы працэнтаў на 80. Ды і калі казаць шчыра, у сучаснай спартыўнай гімнастыцы немагчыма быць гатовым на ўсе сто, бо ў нас цяпер велізарная складанасць. Лёгкае практыкаванне нікому не трэба, а складанае — гэта ў любым выпадку рызыка, таму трэба рызыкаваць, каб паказаць годны вынік.

На дамашніх спаборніцтвах у Магілёве і турніры ў Баку адпрацаваў два снарады — конь і брусы. Брусы рабіў з палегчаным саскокам, а вось на кані цалкам аднавіў сваю праграму па складанасці.

— **Гэта значыць, на чэмпіянаце Еўропы вы будзеце выступаць не на ўсіх снарадах?**

— На ўсіх снарадах я не выступаю з тых часоў, як пайшлі траўмы, і да чэмпіянату Еўропы наўрад ці паспею зрабіць складаны саскок на брусах, таму ўвесь упор буду рабіць на каня, дзе мая траўма не перашкаджае выканаць практыкаванне на максімальнай складанасці чыста.

— **Якія задачы на чэмпіянаце Еўропы перад вамі ставяць трэнеры?**

— Як заўсёды — трапіць у фінал і змагацца за ўзнагароды.

— **У чэрвені ў Беларусі пройдуць Еўрапейскія гульні. Вам бы хацелася выступаць там?**

— Вядома, жаданне ёсць, інакш навошта наогул займацца спортам? Любы старт для мяне — гэта шанец паказаць сябе, тым больш у нас іх не так шмат. Але, паколькі я ведаю, удзел у Еўрапейскіх гульнях у спартыўнай гімнастыцы змогуць прыняць усяго адзін-два спартсмены ад краіны. Каб трапіць у іх лік, трэба выйграць медаль на чэмпіянаце Еўропы, таму турнір у красавіку становіцца яшчэ больш каштоўным.

— **Зараз у спартыўнай гімнастыцы прынята вылучаць любімыя віды практыкаванняў, снарады?**

— Так, такая тэндэнцыя з'явілася ўжо даўно, больш за тое, згодна з новымі правіламі мы адбіраем на Алімпійскія гульні не

толькі на чэмпіянаце свету і камандай, а яшчэ і на асобных снарадах. Ёсць восем этапаў Кубка свету, на іх трэба паказаць вынік як мага вышэй (тры найлепшыя будуць адабраныя), каб атрымаць шанец трапіць на Алімпіяду ў канкрэтным практыкаванні. Два этапы Кубка свету я прапусціў, але некалькі спроб атрымаць запаветную пуцёўку ў мяне яшчэ ёсць. Яшчэ шанец будзе на чэмпіянаце Еўропы наступнага года: спартсмены, якія зоймуць там два першыя месцы, атрымаюць права ўдзельнічаць у Алімпіядзе-2020. У тым ліку з-за гэтых змяненняў у спартыўнай гімнастыцы цяпер велізарная канкурэнцыя. Спартсмены, у якіх не атрымалася трапіць

— **Раней спартыўная гімнастыка была папулярнейшая. На ваш погляд, як вярнуць часы Шчэрбы і Іванкова?**

— Пра гэта можна казаць вельмі шмат і доўга. Што канкрэтна я цяпер магу зрабіць для гэтага? Толькі засяродзіцца на сабе і сваёй працы. У мяне ёсць сякія-такія ідэі, але пакуль я не буду нічога казаць, таму што не люблю кідаць словы на вецер. Калі буду гатовы гэта ачысціць, абавязкова скажу, а цяпер я засяроджаны на іншым.

— **Ну, напрыклад, буйная перамога беларускага спартсмена магла б прыцягнуць увагу да вашага віду?**

— Возьмем Кубак свету, памойму, гэта дастаткова маштабны турнір, калі яго выйграюць беларусы ў іншых відах спорту, увага да іх павышаецца. Я выйграваў этап Кубка свету і становіўся прызёрам, але гэта ніяк не

«Лёгкае практыкаванне нікому не трэба, а складанае — гэта ў любым выпадку рызыка, таму трэба рызыкаваць, каб паказаць годны вынік».

на Гульні камандай, узмацняюць свае асобныя камбінацыі.

— **Як ацэньваеце свае шанцы на пападанне на Алімпійскія гульні?**

— Цяжка казаць пра гэта цяпер, бо доўгі час я не выступаў на сусветнай арэне і не магу параўнаць сябе з іншымі гімнастамі. Усё будзе залежаць ад маіх пападанняў на этапы Кубка свету і выступленняў там. Спачатку трэба выступіць, а далей усё адразу зразумеем.

— **Беларуская спартыўная гімнастыка сёння атрымлівае масу негатывных ацэнак, як вам «варыцца» ў такой атмасферы?**

— Для мяне наогул гэта здзіўна, у нас балельшчыкаў два з паловай чалавекі, журналістаў больш, але ў цэлым мала тых людзей, якія сапраўды разбіраюцца ў спартыўнай гімнастыцы. Па вялікім рахунку, нас мала дзе бачаць, як мы выступаем, мала што ведаюць, таму рабіць нейкія высновы аб нашым узроўні па меншай меры няправільна.

змяніла сітуацыю, ніякай увагі да сябе я не адчуў ні ад журналістаў, ні ад балельшчыкаў, ніхто з маладых спартсменаў не казаў: «Я хачу таксама».

— **Калі згадаць вашыя дзіцячыя гады, якімі яны былі і якімі былі ўмовы тады ў залах? Бо многія сёння кажуць, што немагчыма паказаць вынікі ў такіх залах, якія ёсць сёння ў нас.**

— У дзяцінстве я фанацеў ад гімнастыкі, жаданне ісці ў залу было заўсёды, тады не ставіў для сябе нейкіх канкрэтных мэт, задач, гэта з'явілася пасля першых перамог.

Што датычыцца залаў, я пачынаў займацца гімнастыкай у СДЮШАР «Кольцы славы», трэніруюся там і да гэтага часу. Сёлетня нібыта залу закрываюць на рэканструкцыю або яе зносяць ці яшчэ штосьці будуць з ёй рабіць, я не ведаю, але яе закрываюць, ужо агароджу нават паставілі, усё да гэтага ідзе. Якой бы яна там ні была старой, але нават такая яна патрэбна. Вядома, калі

яе рэканструюць, будзе крута, але калі закрываюць, то атрымліваецца, што ў нас у Мінску застаецца толькі адна зала на вуліцы Ігнаценкі.

— **За той час, які вы трэніруецеся ў «Кольцах славы», штосьці змянялася?**

— Апошні раз туды завозілі нешта новае гадоў 10 таму.

— **Іншыя спартсмены казалі, што там ужо немагчыма рабіць складаныя элементы, гэта небяспечна для здароўя...**

— У прыныце так. Зала старая. Але і ў «Стайках» залу складана назваць суперсучаснай, хоць яна і добрая.

— **Як вы асабіста ставіцеся да таго, што нашы спартсмены пасля завяршэння кар'еры з'язджаюць за мяжу?**

— У прыныце, нармальна. Прычыны ўсім вядомыя, паўтараць іх не бачу сэнсу. Гэта звычайная практыка, нічога не маю супраць, але не крычу, што яны малайцы.

— **Медалі на этапах Кубка свету з'яўляюцца для вас цяпер найбольш важнымі ўзнагародамі ў кар'еры?**

— Прызёр Кубка свету — гучыць, вядома, нядрэнна, але самым важным момантам у сваёй кар'еры я лічу не гэта. У 2011 годзе мне было ўсяго 17, я яшчэ не паспеў выступіць на маладзёжным чэмпіянаце свету ці Еўропы, а мяне ўжо забралі ў нацыянальную зборную. Гэта быў пераломны момант, у якім можна знайсці і плюсы, і мінусы, але ён даў мне шмат вопыту, хоць гэты пераход з маладзёжнага спорту ў дарослы прайшоў бязбольна. Я выступаў з добрай, моцнай камандай, таму хутчэй уцягнуўся ў дарослы спорт.

— **Як вас тады прынялі ў камандзе старэйшых таварышч?**

— У тым і справа, што нармальна. Я паспеў выступіць з досыць моцнымі спартсменамі, зразумець, як гэта сапраўды крута, але ў той жа час вельмі хвалюча.

— **Якія мэты ставіце перад сабой цяпер?**

— Проста хачу засяродзіцца на добрай працы, патрэбнай, правільнай, не хачу думаць пра нейкія вынікі. Мне здаецца, калі я правільна зраблю тое, што хачу, то вынік не прымысць сябе доўга чакаць. Можна быць, дзесьці я і думаю пра ўзнагароды або пра тое, каб трапіць у фінал, але гэта натуральна, бо трэба бачыць, дзеля чаго ты працуеш.

Паўтаруся, каб паказаць вынікі, у сучаснай гімнастыцы трэба рызыкаваць, я на гэта гатовы. Але пакуль я лячыўся то пасля адной траўмы, то пасля іншай, усе пайшлі наперад настолькі далёка, што я ўвесь гэты час бягу, бягу за імі, амаль дагнаў — і зноў штосьці недзе не да канца разабраў. Спадзяюся, што нарэшце дагану.

На Гульнях-2020 будучы працаваць роботы-памочнікі

Арганізацыйны камітэт Алімпійскіх гульняў 2020 года абвясціў аб запуску праекта Robot Tokyo 2020 — відавочнага прыкладу рэалізацыі інавацыйнага падыходу пры правядзенні мультыспартыўнага форуму.

Праект, распрацаваны Toyota Motor Corporation, дазволіць усім глядачам з вялікім камфортам назіраць за Гульнямі. На Алімпійскім стадыёне роботы будучы дапамагаць балельшчыкам у інвалідных крэслах, дастаўляць ежу і іншыя тавары глядачам на трыбунах, дапамагаць наведвальнікам шукаць сваё месца і даваць інфармацыю аб падзеях.

Іншыя роботы будучы выконваць шэраг дадатковых абавязкаў падчас Гульняў, падрабязнасці якіх абвясцяць пазней. У цэлым гэтая тэхналогія дапаможа правесці больш бяспечныя і камфортныя Гульні, і, хоць роботы падчас Алімпіяды будучы прадстаўлены толькі ў пэўных ролях, чакаецца, што праект прадэманструе іх патэнцыял для больш шырокага прымянення ў паўсядзённым жыцці.

Кіраўнік робататэхнічных праектаў Токіа-2020 Хірыхіса Хірукава адзначыў: «Гульні-2020 — унікальная магчымасць прадэманстраваць японскія тэхналогіі. Гэты праект прывесчаны дэманстрацыі не толькі робатаў, але і іх практычнага прымянення ў рэальным жыцці. Так што ў Токіа будучы прадстаўлены не толькі іх «спартыўныя» віды, але і некалькі іншых класных робатаў».

Прэзентаваны факел летняй Алімпіяды

Ён важыць 1,2 кілаграма і выкананы з алюмінію колеру «ружовага золата», што нагадвае кветкі сакуры — нацыянальны сімвал Японіі. З пялёсткаў кветкі, якія сімвалізуюць пяць алімпійскіх кольцаў, будучы выходзіць асобныя языкі полымія і аб'ядноўвацца разам.

Частка факела створана з перапрацаванага алюмінію, які выкарыстоўваўся пры будаўніцтве часовага жылля на паўночным усходзе краіны, пацярпелага ад землетрасення і цунамі ў 2011 годзе. Тым самым распрацоўшчыкі макета ўшанавалі памяць ахвяр стыхійнага бедства.

Запаліць агонь плануецца ў чарговую гадавіну трагедыі — 11 сакавіка 2020 года. 20 сакавіка факел даставяць у японскую прэфектуру Міягі, якая моцна пацярпела падчас землетрасення і цунамі 2011 года. Эстафета алімпійскага агню пад слоганам «Надзея асвятляе наш шлях» (Hope lights our way) стартуе 26 сакавіка ў прэфектуры Фукусіма, а завершыцца 24 ліпеня ў дзень адкрыцця Алімпіяды.

Нагадаем, XXXII летняя Алімпійская гульні пройдуць у Японіі з 24 ліпеня да 9 жніўня 2020 года.

Матэрыялы падрыхтавала Дар'я ЛАБАЖЭВІЧ.